

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD 6
U ZAGREBU
PRIMLJENO
19-03-2019
poštom — neposredno
primj. priloga
pristojba

Poslovni broj: 35 PŽ-8912/2015-9

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Lidije Tomljenović, sutkinje izvjestiteljice, te Nevenke Marković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja CROATIA OSIGURANJE d.d. Zagreb, Miramarska 22, OIB 26187994862, kojeg zastupa punomoćnik Šime Savić, odvjetnik u Zagrebu, Ilica 191c, protiv tuženika HAZARDER d.o.o. Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109a, OIB 61318305522, kojeg zastupa punomoćnik Krešimir Vilajtović, odvjetnik u Zagrebu, I. Kršnjavog 11, radi poništaja pravorijeka Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj P-2006/2014 od 17. rujna 2015., u sjednici vijeća održanoj 12. ožujka 2019.

presudio je

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj P-2006/2014 od 17. rujna 2015. u točki 1. izreke te u dijelu točke 2. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 66.318,75 kn.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj P-2006/2014 od 17. rujna 2015. u dijelu točke 2. izreke kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 7.956,25 kn i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 7.956,25 kn (sedamtisućadevetstopešestkuna i dvadesetpet lipa).

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 17.730,00 kn.

Obrazloženje

Pobijanom presudom prvostupanjski sud je poništio pravorijek Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj AS-P-2012/43 od 15. srpnja 2014. te utvrdio da on ne proizvodi nikakve pravne učinke (točka 1. izreke). Tuženiku je naloženo naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 74.275,00 kn (točka 2. izreke).

Predmet spora odnosi se na poništenje arbitražnog pravorijeka. Ocjenom izvedenih dokaza, prvostupanjski sud je zaključio da je tužitelju dostavljen primjerak arbitražnog pravorijeka kojeg nije potpisao jedan od članova arbitražnog vijeća. Tužiteljev primjerak arbitražnog pravorijeka nije potpisala Sanja Porobija. Prema tome, prvostupanjski sud je na temelju odredbe čl. 30. st. 5. i čl. 36. st. 1. t. 1.f Zakona o arbitraži, „Narodne novine“ broj 88/01; dalje: ZA) ocijenio da postoji razlog za poništenje arbitražnog pravorijeka broj AS-P-2012/43 od 15. srpnja 2014.

O zahtjevu za naknadu troškova parničnog postupka, prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredaba čl. 154. i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP).

Protiv ove presude, tuženik je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da je drugostupanjski sud preinači ili ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tuženik je u žalbi osporio postojanje razloga za poništenje arbitražnog pravorijeka broj AS-P-2012/43 od 15. srpnja 2014. Tuženik je ukazao na to da je Stalno arbitražno sudište pri Hrvatskoj gospodarskoj komori izdalo potvrdu o urednoj dostavi tog pravorijeka te o njegovoj ovršnosti i pravomoćnosti. On smatra da Stalno arbitražno sudište pri Hrvatskoj gospodarskoj komori ne bi izdalo takvu potvrdu da je ostao nepotpisan tužiteljev primjerak arbitražnog pravorijeka. Tuženik je naveo da je indikativno to što tužiteljev primjerak nije potpisala Sanja Porobija. Sanju Porobija je upravo tužitelj imenovao za arbitra. Prema njegovom mišljenju, činjenično stanje bilo bi potpuno utvrđeno da je izveden dokaz saslušanjem Sanje Porobija, no taj dokaz prvostupanjski sud je neosnovano odbio izvesti. Tuženik je istaknuo i to da je on osporio vjerodostojnost tužiteljevog primjerka arbitražnog pravorijeka. On se zapitao je li tužitelj eventualno naknadno mehanički ili na drugi način intervenirao u svoj primjerak arbitražnog pravorijeka. Tuženik se protivio i odluci o parničnim troškovima.

U odgovoru na tuženikovu žalbu, tužitelj je osporio osnovanost iznesenih žalbenih razloga.

Tuženikova žalba nije osnovana, osim u dijelu odluke o troškovima postupka.

Nakon što je pobijana presuda ispitana na temelju odredaba čl. 365. st. 2. i čl. 467. st. 1. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je ona na zakonu osnovana, osim u dijelu odluke o troškovima postupka.

Tužitelj je u ovoj parnici tražio poništenje pravorijeka Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori broj AS-P-2012/43 od 15. srpnja 2014.

Tužitelj je razlog za poništenje arbitražnog pravorijeka broj AS-P-2012/43 od 15. srpnja 2014. pronašao u tome da mu je prijepis arbitražnog pravorijeka dostavljen bez potpisa

Sanje Porobija, jedne od članova arbitražnog vijeća (čl. 36. st. 2. t. 1.f ZA-a). Tuženik je to osporio.

Prvostupanjski sud je pobijanom presudom utvrdio postojanje razloga za poništenje arbitražnog pravorijeka iz odredbe čl. 36. st. 2. t. 1.f ZA-a te tužbeni zahtjev ocijenio osnovanim.

Cijeneći utvrđene činjenice i izvedene dokaze te aktivnosti, odnosno propuštanja stranaka, ovaj sud dijeli zaključak prvostupanjskog suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Prvostupanjski sud je na pravilan način ocijenio izvedene dokaze i utvrdio činjenično stanje na koje je pravilno primijenio materijalno pravo. Obrazloženje pobijane presude sadrži opširne i valjane razloge pa tako i u odnosu na tuženikove žalbene razloge. Zato se ovaj sud poziva na detaljno obrazloženje pobijane presude (čl. 375. st. 5. ZPP-a).

I uz to, za dodati je da izvornik pravorijeka i sve prijepise potpisuje arbitar pojedinac, odnosno svi članovi vijeća (čl. 30. st. 5. ZA-a). Ako stranka koja podnese tužbu dokaže da pravorijek nije potpisan u smislu odredbe čl. 30. st. 5. ZA-a, sud može poništiti pravorijek (čl. 36. st. 2. t. 1.f ZA-a). Navedeno potvrđuje i Vrhovni sud Republike Hrvatske. Tako npr. u odluci broj Gž-23/10-2 od 30. prosinca 2010. Vrhovni sud Republike Hrvatske navodi da prihvaća razloge prvostupanjskog suda: „...kako je u konkretnom slučaju utvrđeno da je prijepis presude arbitražne odluke koji je dostavljen tužitelju, potpisan samo po predsjedniku vijeća, a ne i po članovima vijeća navedenim u uvodu odluke, to je predmetni pravorijek poništen na temelju odredbe čl. 36. st. 2. t.1.f., u vezi s čl. 30. st. 5. ZA-a.“

Tuženik, nezadovoljan pobijanom presudom, u žalbi je prigovorio zaključku prvostupanjskog suda o postojanju razloga za poništenje arbitražnog pravorijeka iz odredbe čl. 36. st. 2. t. 1.f ZA-a. S tim u vezi, on je u žalbi naveo: da je arbitražno sudište izdalo potvrdu o urednoj dostavi arbitražnog pravorijeka te o njegovoj ovršnosti i pravomoćnosti; da arbitražno sudište ne bi izdalo potvrdu o pravomoćnosti i ovršnosti arbitražnog pravorijeka da je tužiteljev primjerak pravorijeka ostao nepotpisan; da je Sanja Porobija, arbitar kojeg je imenovao sam tužitelj; da prvostupanjski sud nije utvrđivao je li na tužiteljevom primjerku pravorijeka, eventualno, naknadno mehanički ili na drugi način radena intervencija; da se ispod mjesta gdje je trebao stajati potpis Sanje Porobija nalazi mrlja koja izgleda kao trag od kemijske olovke.

Međutim, tuženik takve prigovorne tvrdnje nije iznosio do zaključenja glavne rasprave, već ih je prvi puta istaknuo u žalbi. Tuženik je tužbeni zahtjev osporavao samo tvrdnjom da su svi primjerci arbitražnog pravorijeka broj AS-P-2012/43 od 15. srpnja 2014. uredno potpisani. Na tu okolnost tuženik je i predložio izvesti dokaz saslušanjem Sanje Porobija. Zato se tuženika upućuje na odredbu čl. 352. ZPP-a kojom je propisano da se u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti. To ovdje nije slučaj.

S obzirom na to da se u spisu nalazi tužiteljev primjerak arbitražnog pravorijeka broj AS-P-2012/43 od 15. srpnja 2014. kojeg nije potpisala Sanja Porobija, to se izvođenjem dokaza saslušanjem Sanje Porobija (na okolnost da je potpisala sve primjerke pravorijeka), u ovoj pravnoj stvari ne bi doprinijelo dokaznom postupku. Ne bi se izmijenila ni pravilnost zaključka prvostupanjskog suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Zato ovaj sud ne nalazi

povrede odredaba parničnog postupka te propuste u postupanju prvostupanjskog suda prilikom izvođenja dokaza (čl. 354. st. 2. t. 6. i 11. ZPP-a).

Slijedom navedenog, pobijana presuda je u točki I. izreke potvrđena (čl. 368. ZPP-a).

U odnosu na odluku o troškovima postupka, tužitelju pripada pravo na naknadu parničnih troškova (čl. 154. i 155. ZPP-a), no ne u iznosu kojeg mu je prvostupanjski sud dosudio. Prilikom donošenja odluke o troškovima postupka, prvostupanjski sud nije u svemu pravilno primijenio odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 118/14; dalje: OT).

Tužitelju naime za zastupanje na ročištu od 26. svibnja 2015. ne pripada trošak u iznosu od 12.730,00 kn po Tbr. 9.1. OT, jer se na tom ročištu nije raspravljalo o glavnoj stvari niti su se izvodili dokazi. Tužitelju za zastupanje na tom ročištu pripada iznos od 6.365,00 kn po Tbr. 9.2. OT, uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 1.591,25 kn. Odluka prvostupanjskog suda o ostalim parničnim troškovima je pravilna.

Prema tome, tužitelju je na tuženikov teret pravilno dosuđen parnični trošak u iznosu od 66.318,75 kn pa je u tom dijelu pobijana presuda potvrđena (čl. 368. ZPP-a), dok je za preostali neosnovano mu dosuđeni iznos od 7.956,25 kn preinačen odbijanjem tog tužiteljevog zahtjeva (čl. 373. ZPP-a).

Tužitelj nema pravo na zatraženi iznos od 17.730,00 kn na ime troškova sastava odgovora na žalbu, jer po ocijeni ovog suda nije riječ o radnji nužnoj za vođenje ovog postupka (čl. 155. i 166. ZPP-a).

Zagreb, 12. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović, v.r.

Za točnost
otpravka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman